

[Olausager.]

Jeg kan ikke begribe, at det er nødvendigt at betragte dette her som noget ganske nyt i storpolitisk Henseende med Hensyn til Forholdet mellem Venstre og de Konservative. Jeg mindes, at vi i Fjor gennemførte Landmandsbankordningen; Venstre stod bagved, Socialdemokratiet stod bagved, og Halvdelen af de Konservative stod bagved, men da forsvandt Halvdelen af de Konservative, anført af den nuværende Formand for det konservative Folkeparti. Er det stort bedre? Lad os se, hvor mange der, inden vi er færdige med tredie Behandling, kommer af de Konservative, naar de har tænkt sig om og set, hvor mange gode Ting der er i dette.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann, der staar som Ordfører for Partiet, at det er en ganske ejendommelig Fremgangsmaade, han paa Partiets Vegne har betjent sig af ved den Særbetænkning, han har skrevet; den tager i høj Grad fat paa, hvad der er sket i Udvalget, og fremfører Ting, som er i absolut Strid med de virkelige Forhold. Det er beklageligt. Vi fra vor Side har ikke villet skrive noget derom i Betænkningen. Den højtærede Finansminister har allerede sagt en Del om det, og jeg kan kun understrege, at det er aldeles korrekt, hvad Finansministeren har sagt, at der Gang paa Gang er givet Tilbud, Gang paa Gang er rettet Spørgsmaal til alle Sider, om man ikke vilde være med til at arbejde paa dette.

Man har imidlertid afvist det; vi har ogsaa de Konservatives Tilstaaelse for, at de ikke for nogen Pris vilde gaa med til det. Det ærede Medlem Hr. Drachmann har selv til flere konservative Blade, bl. a. til „Berlingske Tidende“, sagt, at de Konservative ikke vilde være med til en stor Forhøjelse af Cigaretbeskatningen og til en Nedsættelse af Cigarbeskatningen; han har sagt det i et Interview, og han gentog det her i Dag, at man vilde give Cigarrogerne en Gave paa 4,5 Mill. Kr.

Det er vistnok en farlig Udtalelse fra konservativ Side at sige, at man giver Forbrugerne en Gave, fordi man tager mindre i Skat end før. Hvis man blot tænker et lille Aar tilbage, da vi forhandlede om Formueskattens Nedsættelse, var der netop fra en vis Side Tale om det samme, at man gav en Gave. Det bestred vi i Forbindelse med de Konservative. Det er ikke at give en Gave, at nedsætte en Skat, der er blevet for stor. Og saadan gør vi ogsaa her. Det er en ny Linie fra konservativ Side, der er ikke andet at sige om det.

Endelig faar vi at vide af det ærede Medlem Hr. Drachmann, at det er en ny Beskæftigelsespolitik, Venstre er inde paa. Det ærede Medlem brugte saadanne mærkelige Ord som Venstres nikotinomtumlede Beskæftigelsespolitik. Ja, vi har altid været Tilhængere af en Beskæftigelsespolitik, der gik ud paa at fremme Produktionen og Arbejdet gennem Nedsættelse af Varepriserne. Jeg ved godt, at man fra anden Side har en anden Politik, at fremme Beskæftigelsen ved Forhøjelse af Varepriserne, i alt Fald gennem Beskyttelse, saaledes at Varepriserne kan blive højere. Vi har aldrig været Modstandere af at nedsætte Tolden for derigennem at faa øget Beskæftigelse og Forbrug af Varer.

Naar vi nu foreslaar en Nedsættelse af Afgiften paa Cigarer, falder det ganske i Traad med, at vi ønsker Priserne ned, saa Forbruget kan stige og Beskæftigelsen derved øges. Jeg forstaar godt, at de Konservative, der tror paa, at Told kan billiggøre, maa tro paa, at Nedsættelsen af Afgiften her vil fordyre. Det ene kan være lige saa rigtigt eller rettere lige saa galt som det andet.

Der er i Betænkningen to Ting, der falder mig for Brystet. Man søger fra konservativ Side at fremstille det saaledes, at man har gjort Tilbud om at forhøje Cigaretbeskatningen til 105 Ø. Det er først kommet frem, efter at Betænkningen var afgivet. Det er altsaa en Postdag for sent. Det er saa betegnende, at der i Betænkningen staar, at

„vort sidste Ord var ikke dermed sagt“.

Men det sidste Ord kom for sent. Og hvad angaar det at lade være at nedsætte Cigarafgiften, men bruge Pengene, der indkommer ved Cigaretafgiften, til Medicinaludgifterne, er det aldrig nævnt i Udvalget. Jeg læser det første Gang i Betænkningen. Jeg tror, at alle kan bekræfte dette. Der skal være en vis Rimelighed i alting, og det er min Pligt at væge for mig som Udvalgets Leder. Der er ikke afskaaret de Konservative nogen Vej til Forhandling; men de har ikke villet, da vi kom ind paa den Vej at nedsætte Cigarbeskatningen og forhøje Cigaretbeskatningen.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Willesen ikke kan se noget godt i det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem brugte den Vending, at det var et Skraaplan at komme ind paa, at tage med den ene Haand og give med den anden. Nej, naar man tager fra et Sted, hvor Byrden er for stor, og lægger den hen et andet Sted, hvor den bedre kan bæres, er det ikke noget Skraaplan at komme ind paa.